

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/39/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117010472
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7117010472.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského, sudcov JUDr. Karola Kučeru a JUDr. Daniely Mitterpákovovej v trestnej veci proti obžalovanému M. G. a spol. pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 6T/21/2017 zo dňa 15. 1. 2018 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 2. októbra 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice I rozsudkom sp. zn. 6T/21/2017 zo dňa 15. 1. 2018 podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku oslobodil obžalovaných M. G. a M. G. spod obžaloby Okresného prokurátora Košice I sp. zn. 4Pv 281/16 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 písm. c/ Tr. zák. a § 127 ods. 5 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa mali dopustiť tak, že

v priebehu mesiacov apríl - máj 2016 v Košiciach v dvojizbovom byte na ul. B. č. 14 na 3. Poschodí, v ktorom býva v podnájme obvinená G., opakovane sexuálne zneužívali iným spôsobom ako súložou mal. L. K., nar. XX.XX.XXXX a mal. Z. V., nar. XX.XX.XXXX a to tým spôsobom, že obvinený mal. L. nútil, aby sa vyzliekla donaha a aby mu dovolila odfotiť ju nahú, žiadal, aby mu maloletá dovolila pomocou prstov zistiť, či už mala menštruáciu a či je vlhká na intímnych miestach, čo napokon vykonala obvinená a to tým spôsobom, že jej strčila prst do vagíny, obvinený chytal maloletú za prsia a žiadal od nej, by sa prizerala na sexuálne praktiky páchatel'ov spolu s mal. Z., pričom obvinený od maloletých detí taktiež požadovali, aby ich pri sexuálnych praktikách natáčali na záznam, taktiež prinútili mal. Z. vyzliecť sa donaha a potom ho masírovali po nahom tele a aj na intímnych miestach napriek jeho nesúhlasu, obvinený taktiež prinútil mal. Z. vyzliecť sa donaha a potom ho masírovali po nahom tele a aj na intímnych miestach napriek jeho nesúhlasu, obvinený požadoval aby pred ním mal. Z. masturboval, čo maloletý odmietol vykonať a taktiež obvinení ponúkali obom maloletým alkohol na konzumáciu, ktorý im naliali a nútili ich vypiť ho, nakoľko nebolo dokázané že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie okresný prokurátor. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že so záverom okresného súdu sa nestotožňuje. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že súd vychádzal pri rozhodovaní v merite veci z toho, že boli zabezpečené ako dôkazy svedčiace v neprospech obžalovaných, tak v ich prospech. Je názoru, že konaním obžalovaných nedošlo k naplneniu subjektívnej, ani objektívnej stránky daného trestného činu. Čo sa týka objektívnej stránky, tu súd nevzhliadol najmä intenzitu zásahov do pohlavnej sféry, skôr malo ísť o jednorazové letmé dotyky, chýba však úmysel páchatel'a dosiahnuť vlastné sexuálne uspokojenie. Takto vyhodnotené skutočnosti však nezodpovedajú vykonanému dokazovaniu. Už Krajský súd v Košiciach v uzneseniach sp. zn. 4Tpo/32/2016 z 22.06.2016 o nasledujúcich konštatoval, že konanie (vtedy obvinených) napĺňa formálne znaky predmetných trestných činov, nič na tom nemení ani vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní. Maloletí poškodení odmietli vypovedať, ich výpoveď z prípravného konania súd hodnotí

ako nezákonnú z dôvodu, že vyšetrovateľ nerozhodol o námietkach obhajcu proti zneniu otázok. Takáto úvaha súdu podľa názoru prokurátora nemá opodstatnenie, keďže vyšetrovateľ je procesne samostatný a sám vedie výsluch. Nie je zrejmé, kto a ako by mohol rozhodnúť o otázke, než jedine vyšetrovateľ. Analogicky, pokiaľ by strana konania namietala otázku položenú samosudcom, ten tiež po každej otázke spis nepredkladá nadriadenému súdu na rozhodnutie. Prokurátor má teda za to, že výsluch maloletých spĺňa všetky kritériá zákonného výsluchu v zmysle § 131-135 Trestného poriadku. Navyiac, výsluch takýchto osôb v podstate ani nemožno opakovať (§ 135 ods. 2 Trestného poriadku). Obaja maloletí zhodne vypovedali tak, ako to je uvedené v skutku obžaloby. Obe výpovede znalkyňa hodnotí ako vierohodné, maloletí nemajú sklon si vymýšľať, klamať, či udalosti skresľovať. Ani v najmenšom nebola spochybnená výpoveď maloletých, že natáčali záznam sexuálneho styku obžalovaných, keďže je zrejmé, že nemali odkiaľ sa dozvedieť o tom, že k niečomu takému došlo, pokiaľ by neboli tam osobne prítomní. Nakoniec, časť sexuálnych záberov bolo vyselektovaných zo zadržaných mobilných telefónov. Aj svedkovia Mgr. Z., G. M. S., C. M., S. S. potvrdili jednoznačne, že o skutku vedeli a počuli to od maloletých. Znalkyňa z odboru psychológie konštatovala, že obsahy reprodukované maloletými sú presné a zodpovedajú reálne prežitému. S prihliadnutím na to možno uviesť, že je len ťažko predstaviteľné (resp. nemožné), aby si dve maloleté deti vymysleli celý takýto príbeh, v ktorom figurujú len dospelé osoby, dokázali "oklamať" aj znalca, zadovážiť elektronickú komunikáciu a "nabúrať" sa do účtov obžalovaných a posilať videosúbory s pornografickým obsahom zobrazujúcim práve obžalovaných. Skôr naopak, toto výrazne znižuje hodnovernosť výpovedí práve obžalovaných. Za takéhoto stavu isto nemožno uzavrieť, že konanie popísané v skutku možno hodnotiť ako letmé dotyky bez nejakého charakteru privediť sexuálne uspokojenie. Podľa jeho názoru súd sa síce podrobne zaoberá rozborom skutkovej podstaty zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 Trestného zákona, ale opomenul, že daný zločin je žalovaný v súbehu s prečinom ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 Trestného zákona. Tu absentuje akákoľvek priama úvaha, prečo by nemalo ísť ani o tento prečin. Znaký tohto trestného činu totiž v praxi môžu byť naplnené už len tou skutočnosťou, že obžalovaní mali maloletých ponúkať "tvrdým" alkoholom a nútili ich ho vypiť. Už len týmto dochádza k nebezpečenstvu spustnutia obete tým, že je zvädzaná k záhaľčivému alebo nemravnému životu, nehovoriac o tom, že nepochybne takýmto konaním je požiadavka dospelaj osoby, aby dieťa zaznamenávalo sexuálny styk.

Prokurátor má zato, že súd sa teda nedostatočne vysporiadal s dôkaznou situáciou, hodnotením jednotlivých výpovedí aj posudkov, tiež s právnou analýzou skutkových podstat. Vzhľadom na to navrhol, aby Krajský súd v Košiciach podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, d/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. ju vrátil okresnému súdu, aby ju znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný M. G. sa k odvolaniu prokurátora vyjadril prostredníctvom svojho obhajcu v tom zmysle, že sa stotožňuje s rozsudkom okresného súdu, nakoľko je vecne správny. Má zato, že konajúci súd rozhodol správne, keď vyslovil, že ide o nezákonné dôkazy a toto rozhodnutie v odôvodnení rozsudku aj náležite a dostatočným spôsobom odôvodnil. Vyšetrovateľ v priebehu výsluchu opakovane kládol neprípustné, sugestívne otázky a napriek tomu, že obhajca otázky položené vyšetrovateľom namietal, o týchto námietkach ani v jednom prípade nerozhodol a vo výsluchu plynule pokračoval. Navyiac, do výsluchu nezákonne zasahovala aj znalkyňa a z uvedených dôvodov nie je možné s prokurátorom súhlasiť, že výsluch maloletých by spĺňal všetky kritériá zákonného výsluchu v zmysle § 131 - 135 Tr. por. Prokurátor ďalej poukazuje na výpoveď svedkyne S. S. a svedkyne G. M. S.. Pri hodnotení vierohodnosti týchto dôkazov však treba prihliadnuť na tú skutočnosť, že svedkyňa S. S. odmietla vypovedať na hlavnom pojednávaní s odôvodnením, že je to dlhší čas a niektoré detaily by si človek nepamätal. V tejto súvislosti však treba uviesť, že ak niekto hovorí pravdu o tom čo zažil, počul alebo videl, nemôže sa obávať toho, že by si niektoré detaily zamiešal alebo nepovedal tak, ako to bolo. Navyše ide o babku poškodených, preto je o to viac nepravdepodobné, aby si skutočnosti, ktoré sa týkajú prejednávaneho skutku a ktoré sa mali stať na jej vlastných vnúčatách nepamätala. Okrem tej skutočnosti, že ide o svedkyne z počutia, ich vierohodnosť je jednoznačne spochybnená ich silnou motiváciou zabrániť predaju chaty, v ktorej obe bývajú. Do času, kým táto hrozba nenastala, svedkyne s obžalovanou vychádzali dobre, navzájom si pomáhali a preto je málo pravdepodobné, aby svedkyne uverili dvom deťom v pubertálnom veku bez toho, aby sa čo i len domáhali odpovede u svojej vlastnej dcéry, sestry a bez všetkého išli podať trestné oznámenie. Navyše ich výpoveď je spochybnená aj výpoveďou svedkyne R. G., ako aj výpoveďou obžalovaného M. G. a obžalovanej M. G.. Nesúhlasí s názorom prokurátora ani v tom, že by sa maloletí nemali odkiaľ dozvedieť, že bol natočený sexuálny styk medzi obžalovanými, pokiaľ by tam neboli osobne prítomní. Z výpovede obžalovaných vyplynulo, že

maloletí mali prístup k mobilu obžalovanej, ako aj na jej účet na facebooku, kde mohli predmetné video vidieť. Dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní nevedú k jednoznačnému záveru o tom, že sa skutok stal, práve naopak a vzhľadom na vykonané dôkazy je bez akýchkoľvek pochybností, že žalovaný skutok nie je trestným činom, nakoľko nie je naplnená subjektívna stránka trestného činu vo forme úmyslu. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Obžalovaná M. G. sa k odvolaniu prokurátora vyjadrila prostredníctvom svojho obhajcu, resp. upriamila pozornosť na ustanovenie § 259 Trestného poriadku, ktorý sa analógiou k ustanoveniu § 132 Tr. por. používa primerane aj pri výsluchoch vedených vyšetrovateľom: „Strany môžu namietať spôsob vykonávania výsluchu, najmä môžu namietať prípustnosť otázky položenej vypočúvanému. O námietke rozhoduje predseda senátu. Ak námietke vyhovie, vypočúvaný nie je povinný na otázku odpovedať a táto otázka sa do zápisnice nezapíše alebo sa zo zápisnice vyčiarkne“. Podľa ustanovenia § 132 ods. 2 Tr. por. : „Svedkovi sa nesmú klásť otázky, v ktorých je obsiahnuté ako na otázku odpovedať, otázky klamlivé ani otázky, ktoré by obsahovali skutočnosti, ktoré sa majú zistiť až z jeho výpovede.“ Podľa § 201 ods. 3 Tr. por. „ ... vykonáva policajt všetky úkony samostatne a je povinný ich vykonať v súlade so zákonom a včas.“

Podľa jej názoru preto bolo povinnosťou vyšetrovateľa ihneď po vznesení námietky obhajcom o tom rozhodnúť. V priebehu výsluchu mal. dcéry L. dňa 22.06.2016 obhajca vzniesol 16 námietok proti prevažne sugestívne položeným otázkam vyšetrovateľa (tých otázok bolo ešte viac), vyšetrovateľ vzniesol 2 námietky proti obhajcom položeným otázkam, i keď ich formulácia bola správna, lebo obhajca vychádzal z vyšetrovacieho spisu. Na záver neodôvodnene do výsluchu obhajcom zasiahla psychologička proti otázke, hoci tú istú otázku položil mal. L. vyšetrovateľ 14.06.2016. Postup zo strany vyšetrovateľa nebol ohľaduplný voči mal. L., keď zúčastnené osoby si pred ňou vysvetľovali dôvody oprávnenosti (zo strany obhajcu) a nedôvodnosti položenej otázky (zo strany vyšetrovateľa a psychologičky). Všetky námietky obhajcu boli namiesto, vyšetrovateľ ani o jednej, teda ani o svojej, nijako nerozhodol. Obdobne to bolo pri výsluchu mal. Z.. Na hlavnom pojednávaní nebol vykonaný jediný priamy dôkaz, ktorý by ju usvedčoval zo spáchania trestných činov. Na základe vyššie uvedeného súd dospel k správne a spravodlivému rozhodnutiu, keď ju oslobodil spod obžaloby, lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaná.

Navrhol, aby Krajský súd v Košiciach potvrdil rozsudok okresného súdu a odvolanie okresného prokurátora zamietol.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a podrobne rozviedol, na základe akých dôkazov dospel k oslobodzujúcemu rozhodnutiu.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne poukázal na vykonané dokazovanie, ktorého rozsah zodpovedá povahe a náročnosti predmetnej trestnej veci a vykonané dokazovanie vyhodnotil vyčerpávajúcim spôsobom a to vrátane podrobnej analýzy skutkovej podstaty trestného činu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 a nasl. Tr. zák. S týmto hodnotením vykonaného dokazovania sa krajský súd stotožňuje a vzhľadom na kvalifikované a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa k nemu v zásade nemá čo dodať a doplniť.

Po podrobnom preskúmaní predloženého spisového materiálu však považuje krajský súd za potrebné poukázať na nasledujúce zistenia v procesnom postupe orgánov prípravného konania.

Ako je to z predloženého spisového materiálu zrejmé, podstata skutkových zistení vyplývala z výsluchov maloletých svedkov, resp. osôb mladších ako 18 rokov a to L. G., nar. 5. 4. XXXX, dcéry obžalovanej M. G. a Z. S., nar. 11. 4. XXXX, synovca obžalovanej M. G..

Obaja maloletí svedkovia boli v prípravnom konaní vypočutí v štádiu pred vznesením obvinenia dňa 14. 6. 2016 a následne po vznesení obvinenia dňa 22. 6. 2016, o čom svedčia zápisnice o ich výsluchu v prípravnom konaní a záznamy uvedených výsluchov na CD nosičoch, ktoré sú súčasťou spisového materiálu. Len pre úplnosť v tejto súvislosti krajský súd dodáva, že bolo snahou okresného súdu vypočúť týchto maloletých svedkov aj na hlavnom pojednávaní dňa 27. 10. 2017, avšak zo zápisnice je zrejmé, že obaja títo svedkovia po riadnom a zákonom poučení využili svoje právo podľa § 130 ods. 1, resp. ods. 2 Tr. por. a odopreli vypovedať, vzhľadom na už uvedený príbuzenský vzťah k obžalovanej M. G.. Na základe tejto procesnej situácie prokurátor navrhol prečítať výpovede oboch svedkov z prípravného konania v procesnom štádiu po vznesení obvinenia, k čomu však okresný súd nepristúpil z dôvodov, ktoré podrobne rozviedol v napadnutom rozsudku.

Práve k uvedenému procesnému postupu považuje krajský súd za potrebné uviesť ďalšie zistenia vyplývajúce zo spisového materiálu.

Ako to už vyššie krajský súd uviedol, obaja maloletí svedkovia boli vypočutí v prípravnom konaní pred vznesením obvinenia dňa 14. 6. 2016. Zo zápisníc o výpovedi svedkov krajský súd zistil, že pred výsluchom nedošlo k ich riadnemu a zákonnému poučeniu podľa § 130 ods. 1, resp. ods. 2 Tr. por. o práve odoprieť vypovedať aj napriek existujúcemu a známemu príbuzenskému pomeru k obžalovanej G.. V tomto smere krajský súd konštatuje, že absencia zákonného poučenia pri týchto výsluchoch je zrejماً aj z obrazovo-zvukového záznamu o ich výsluchu, s ktorým sa krajský súd oboznámil.

Rovnakým procesným nedostatkom, t. j. absenciou zákonného poučenia podľa § 130 ods. 1 Tr. por. trpí aj zápisnica o výsluchu svedkyne maloletej L. zo dňa 22. 6. 2016 v štádiu po vznesení obvinenia, čomu taktiež zodpovedá aj obrazovo-zvukový záznam z tohto výsluchu.

Právo svedka odoprieť výpoveď podľa § 130 ods. 1 Tr. por. je vo svojej podstate právom absolútnym. Vo všeobecnosti k uvedenej problematike považuje krajský súd za potrebné uviesť, že podstata práva svedka na odopretie výpovede podľa § 130 ods. 1 a aj ods. 2 Tr. por. spočíva v ochrane svedkov pred psychickým stresom a konfliktom vo svedomí z usvedčovania príbuzných a pred voľbou vypovedať voči príbuzným pravdivo, usvedčovať ich a týmto spôsobom narušiť príbuzenské vzťahy. Pokiaľ ide o právo svedka odoprieť výpoveď podľa § 130 ods. 2 Tr. por. ide o dôsledok ústavnej ochrany pred takouto povinnosťou (článok 47 ods. 1 Ústavy SR, resp. článok 37 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd). V každom prípade táto zásada má prednosť pred dosiahnutím účelu trestného konania v zmysle § 1 Tr. por. a to aj vtedy, ak by v konkrétnej veci mohla viesť k dôkaznej núdzi.

Odhliadnuc od ďalších skutočností preto podľa názoru krajského súdu, vzhľadom na absenciu akéhokoľvek zákonného poučenia podľa § 130 ods. 1, resp. ods. 2 Tr. por. predmetné výpovede bez potreby ďalšieho výkladu nemožno považovať za dôkazy obstarané zákonným spôsobom, pretože povinnosť poučiť svedka podľa § 130 ods. 1, ods. 2 Tr. por. je jednou zo základných povinností orgánov činných v trestnom konaní, resp. absencia tohto poučenia je takou podstatnou chybou konania, v dôsledku čoho takúto výpoveď nemožno na hlavnom pojednávaní prečítať a uvedenú chybu možno odstrániť iba opätovným vykonaním úkonu zákonným spôsobom, čo sa však napriek snahe okresného súdu nepodarilo vzhľadom na skutočnosť, že svedkovia na hlavnom pojednávaní po riadnom a zákonom poučení svoje právo odoprieť vypovedať využili. Len pre úplnosť v tejto súvislosti krajský súd dodáva, že povinnosť poučiť svedka o práve odoprieť výpoveď podľa § 130 ods. 1, 2 Tr. por. platí bezpochyby aj vtedy, ak je svedkom osoba uvedená v § 135 Tr. por., t. j. osoba mladšia ako 18 rokov.

V nadväznosti nato krajský súd dodáva, že ak svedok nebol v prípravnom konaní riadne poučený a na hlavnom pojednávaní výpoveď odoprel, zápisnicu o jeho výpovedi z prípravného konania nemožno

prečítať, vzhľadom na ustanovenie § 263 ods. 4 Tr. por., čo platí aj vtedy, keď je svedkom osoba uvedená v § 135 Tr. por.

Osobitne sa krajský súd zaoberal výpoveďou svedka maloletého Z. S. v procesnom štádiu po vznesení obvinenia zo dňa 22. 6. 2016.

Zo zápisnice o výsluchu vyplýva, že pred samotným výsluchom bol maloletý poučený podľa § 127, § 130 ods. 1, § 130 ods. 2, § 131 ods. 1 a nasl. Tr. por. a podľa § 345 a § 346 Tr. zák. s tým, že po poučení podľa § 130 ods. 1 a 2 Tr. por. o práve odoprieť svedeckú výpoveď výslovne prehlásil, že právo odoprieť svedeckú výpoveď nevyužíva a vypovedať bude napriek tomu, že v pozícii obvinenej je jeho teta M. G. s ktorou je v príbuzenskom pomere.

Krajský súd sa podrobne oboznámil tak so zápisnicou o tomto úkone, ako aj s obrazovo-zvukovým záznamom z tohto úkonu a dospel k záveru, že znenie zápisnice nie je v úplnej zhode so záznamom z úkonu a že samotné poučenie o práve svedka odoprieť výpoveď nebolo vykonané dôsledne a spôsobom zodpovedajúcim výsluchu osoby mladšej ako 18 rokov. V čase vykonávania výsluchu mal svedok 15 rokov.

Jednou zo zákonných požiadaviek vyplývajúcich z ustanovenia § 135 ods. 1 a nasl. Tr. por. o výsluchu osôb mladších ako 18 rokov je požiadavka vykonávať výsluch obzvlášť ohľaduplne. Aj v danom prípade je potrebné postupovať podľa základných pravidiel a umožniť vyslúchanému samostatne opísať dej, otázky klásť až po tom, ak by sám nevedel pokračovať, resp. potom, ak niektoré okolnosti treba vysvetliť podrobnejšie. Otázky treba klásť zrozumiteľne a primerane veku s tým, že kladenie subjektívnych a kapciózných otázok treba vylúčiť úplne. V každom prípade je však potrebné postupovať obzvlášť ohľaduplne a primerane veku, čo sa bezpochyby týka aj primeranosti poučenia v tom smere, aby neboli žiadne pochybnosti o tom, že svedok si svoje právo odoprieť výpoveď, v danom prípade podľa § 130 ods. 2 Tr. por. uvedomoval a riadne mu porozumel.

Z obrazovo-zvukového záznamu o výsluchu svedka zo dňa 22. 6. 2016 krajský súd zistil, že svedkovi po oboznámení veci boli prečítané zákonné ustanovenia podľa § 127, § 130 ods. 1, ods. 2, § 131 ods. 1 Tr. por. a § 345, § 346 Tr. zák. Následne sa vyšetrovateľ svedka spýtal, či bude vypovedať, nakoľko jednou z obvinených je jeho teta M. G., načo svedok odpovedal, že vypovedať bude.

Tento spôsob poučenia však podľa názoru krajského súdu nezodpovedal požiadavke vedenia výsluchu primerane veku svedka z dôvodu, že po vzhliadnutí záznamu mal krajský súd závažné pochybnosti o tom, či si svedok v danej chvíli uvedomoval súvislosť medzi poučením podľa § 130 ods. 2 Tr. por. a skutočnosťou, že má právo odoprieť vypovedať vo vzťahu k obvinenej ako k svojej tete. V tomto smere, vzhľadom na vek svedka chýbalo z pohľadu krajského súdu v rámci poučenia primerané vysvetlenie významu ustanovenia § 130 ods. 2 Tr. por. v priamej súvislosti s osobou obvinenej. Strohé prečítanie jednotlivých zákonných ustanovení pred samotným výsluchom s tým, že po prečítaní ustanovenia § 130 ods. 2 Tr. por. nasledovalo aj čítanie ustanovenia § 131 ods. 1 Tr. por. o význame svedeckej výpovede a o tom, že je povinný vypovedať úplnú pravdu a nič nezamieňať a poučenie podľa § 345 a § 346 Tr. zák. o krivom obvinení a krivej výpovedi a až následne nasledovala otázka o tom, či svedok vypovedať bude (bez novej otázky, či využíva svoje právo a odopiera vypovedať), túto pochybnosť vzbudzuje. Navyše je krajský súd toho názoru, že zo samotnej konštrukcie zákonných ustanovení o poučení svedka pred výsluchom je zrejmé, že najprv nasleduje poučenie podľa § 130 ods. 1, resp. ods. 2 Tr. por., za čím má bezprostredne nasledovať jeho výslovné vyjadrenie, či svoje právo odoprieť výpoveď využíva alebo nie a až v prípade, že toto právo nevyužije a vypovedať bude, nasleduje poučenie podľa § 131 ods. 1 Tr. por. o význame svedeckej výpovede, resp. o krivom obvinení a o krivej výpovedi podľa § 345, § 346 Tr. zák.

Preto krajský súd, vzhľadom na vyššie uvedené pochybnosti nepovažuje výsluchy maloletých v prípravnom konaní za dôkazy vykonané zákonným spôsobom.

Získanie dôkazu zákonným spôsobom je základný predpokladom jeho prípustnosti v ďalšom priebehu trestného konania. Ak dôkaz nebol získaný zákonným spôsobom, je v zásade procesne neprípustný v trestnom konaní. Za zákonný spôsob získania dôkazu v zmysle § 119 ods. 2 Tr. por. je potrebné považovať jednak splnenie formálnych (procesných) podmienok vyžadovaných Trestným poriadkom, alebo osobitným zákonom a jednak splnenie materiálnych (obsahových) podmienok, t. j., aby použitý

dôkazný prostriedok na vykonanie dôkazu bol zameraný na zistenie tých skutočností, na ktoré zameraný a použitý môže byť.

V danom prípade z vyššie uvedených dôvodov podľa názoru krajského súdu neboli splnené formálne (procesné) podmienky vyžadované Trestným poriadkom, čo popri skutočnostiach a zisteniach uvedených okresným súdom v napadnutom rozsudku viedlo aj krajský súd k záveru o správnosti a zákonnosti výroku, ktorým okresný súd podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil obžalovaných spod žalovaného skutku, nakoľko nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.